



PRZEWODNICZĄCY  
Krajowej Rady Radiofonii  
i Telewizji

DR.414.2.13.2022

Warszawa, dnia 27 kwietnia 2022 r.

**Diecezja Legnicka**  
ul. Jana Pawła II Nr 1  
59-220 Legnica

### **D E C Y Z J A Nr DR-167/2022-1/505/K**

Na podstawie art. 33 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805 z późn. zm., dalej jako: u.r.t.) oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm., dalej jako: k.p.a.) oraz art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 60 pkt 7 i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305 z późn. zm., dalej jako: u.f.p.), po rozpatrzeniu wniosku **Diecezji Legnickiej** z siedzibą w Legnicy z dnia 4 stycznia 2022 r., uzupełnionego pismami z dnia 3 lutego i 2 marca 2022 r. (sygn. DR.414.2.2022) oraz w wykonaniu uchwały Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Nr 61/2022 z dnia 31 marca 2022 r.

postanawia się

rozłożyć na 10 rat opłatę koncesyjną w wysokości **191.108** (słownie: sto dziewięćdziesiąt jeden tysięcy sto osiem) **złotych**, wynikającą z decyzji Przewodniczącego KRRiT Nr **505/K/2021-R** z dnia 9 grudnia 2021 r. w sprawie udzielenia koncesji na kolejny okres, po wygaśnięciu koncesji Nr 497/2012-R, udzielonej na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „Radio PLUS Legnica”, w następujący sposób:

**I rata - 19.110,80** (słownie: dziewiętnaście tysięcy sto dziesięć złotych i 80/100) złotych - płatna do dnia **31 maja 2023 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **1.222,00** (słownie: jeden tysiąc dwieście dwadzieścia dwa) złote;

**II rata - 19.110,80** (słownie: dziewiętnaście tysięcy sto dziesięć złotych i 80/100) złotych - płatna do dnia **31 maja 2024 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **2.181,00** (słownie: dwa tysiące sto osiemdziesiąt jeden) złotych;

**III rata - 19.110,80** (słownie: dziewiętnaście tysięcy sto dziesięć złotych i 80/100) złotych - płatna do dnia **31 maja 2025 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **3.136,00** (słownie: trzy tysiące sto trzydzieści sześć) złotych;

**IV rata -19.110,80** (słownie: dziewiętnaście tysięcy sto dziesięć złotych i 80/100) złotych - płatna do dnia **31 maja 2026 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **4.092,00** (słownie: cztery tysiące dziewięćdziesiąt dwa) złote;

**V rata - 19.110,80** (słownie: dziewiętnaście tysięcy sto dziesięć złotych i 80/100) złotych - płatna do dnia **31 maja 2027 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **5.047,00** (słownie: pięć tysięcy czterdzieści siedem) złotych;

**VI rata - 19.110,80** (słownie: dziewiętnaście tysięcy sto dziesięć złotych i 80/100) złotych - płatna do dnia **31 maja 2028 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **6.005,00** (słownie: sześć tysięcy pięć) złotych;

**VII rata - 19.110,80** (słownie: dziewiętnaście tysięcy sto dziesięć złotych i 80/100) złotych - płatna do dnia **31 maja 2029 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **6.961,00** (słownie: sześć tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt jeden) złotych;

**VIII rata - 19.110,80** (słownie: dziewiętnaście tysięcy sto dziesięć złotych i 80/100) złotych - płatna do dnia **31 maja 2030 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **7.916,00** (słownie: siedem tysięcy dziewięćset szesnaście) złotych;

**IX rata - 19.110,80** (słownie: dziewiętnaście tysięcy sto dziesięć złotych i 80/100) złotych - płatna do dnia **31 maja 2031 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **8.872,00** (słownie: osiem tysięcy osiemset siedemdziesiąt dwa) złote;

**X rata -19.110,80** (słownie: dziewiętnaście tysięcy sto dziesięć złotych i 80/100) złotych - płatna do dnia **31 stycznia 2032 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **9.513,00** (słownie: dziewięć tysięcy pięćset trzysta) złotych.

## **U z a s a d n i e**

Decyzją Nr 505/K/2021-R z dnia 9 grudnia 2021 r. została udzielona Diecezji Legnickiej z siedzibą w Legnicy koncesja na kolejny okres (po wygaśnięciu koncesji Nr 497/2012-R) na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „Radio PLUS Legnica”.

Zgodnie z pkt. 3 ww. decyzji z dnia 9 grudnia 2021 r. opłata za udzielenie koncesji wyniosła 191.108 (słownie: sto dziewięćdziesiąt jeden tysięcy sto osiem) złotych i opłatę tę należało uiścić jednorazowo.

Pismem z dnia 4 stycznia 2022 r., uzupełnionym pismami z dnia 3 lutego oraz 2 marca 2022 r., Koncesjonariusz zwrócił się o rozłożenie opłaty koncesyjnej na 10 rocznych rat.

W uzasadnieniu wniosku podniesiono, iż w wyniku stanu epidemii wywołanego wirusem Covid-19 znacząco spadła liczba osób uczestniczących w mszach świętych, przyczyniając się do *drastycznego spadku dochodów parafii, pochodzących z dobrowolnych ofiar składanych przez wiernych*, co z kolei przełożyło się na przychody Koncesjonariusza, gdyż *część uzyskiwanych datków parafie przekazują Diecezji Legnickiej w formie opłaty zryczałtowanej z przeznaczeniem na utrzymanie i realizację celów statutowych podmiotów i instytucji o charakterze ogólnodiecezjalnym* (wskazano, iż zryczałtowane stawki parafii zmniejszyły się w stosunku do dotychczasowych i w następujących miesiącach 2021 r. wynosiły: kwiecień - 70%, maj - 80%, czerwiec - 90% obowiązującej stawki ryczałtowej).

Wnioskodawca wskazał również, iż znacząco wzrosły mu koszty obsługi spłacanego przez niego kredytu z uwagi na podwyżkę stóp procentowych oraz koszty stałe - w szczególności gazu i energii elektrycznej.

Podkreślono, iż rozłożenie opłaty koncesyjnej na raty pozwoli Diecezji Legnickiej na scedowanie przedmiotowego zobowiązania na Radio Plus Legnica, które jako wydzielony podatkowo i organizacyjnie podmiot prowadzi działalność gospodarczą.

Powyższy wniosek został podpisany zgodnie z zasadami reprezentacji kościelnych osób prawnych.

Dokonując analizy wniosku KRRiT stwierdziła, co następuje:

1. Podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia w zakresie rozłożenia na raty należności z tytułu opłaty koncesyjnej stanowi art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p. należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może na wniosek zobowiązanego a) umarzać w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym; b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego. Art. 64 ust. 2 ww. ustawy stanowi, że właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielać określonych w ust. 1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60, które: 1) nie stanowią pomocy publicznej; 2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis; 3) stanowią pomoc publiczną: a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi, b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b. Jednocześnie zgodnie

z art. 60 pkt 7 u.f.p., środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym są w szczególności następujące dochody budżetu państwa, dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego albo przychody państwowych funduszy celowych: dochody pobierane przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie odrębnych ustaw.

Art. 64 ust. 2 pkt 1 u.f.p. określa więc, że właściwy organ może udzielać ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, które nie stanowią pomocy publicznej. Przyjmuje się, że poprzez rozłożenie należności na raty Wnioskodawca nie uzyskuje korzyści finansowej prowadzącej do jego uprzywilejowania w stosunku do innych podmiotów działających na rynku, co jest jedną z podstawowych przesłanek pomocy publicznej. Korzystanie z ulgi w przypadku rozłożenia na raty płatności raty opłaty koncesyjnej jest związane z koniecznością zapłacenia opłaty prolongacyjnej, zgodnie z art. 57 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

Wnioskiem z dnia 4 stycznia 2022 r., uzupełnionym pismami z dnia 3 lutego oraz 2 marca 2022 r., Koncesjonariusz zwrócił się o rozłożenie na dziesięć rocznych rat (począwszy od maja 2023 r.) opłaty koncesyjnej wynikającej z koncesji Nr 505/K/2021-R z dnia 9 grudnia 2021 r.

Mając na względzie brzmienie art. 40 ust. 11 u.r.t., zgodnie z którym opłatę za udzielenie koncesji uiszcza się w terminie 60 dni od dnia doręczenia decyzji, niniejszą opłatę Koncesjonariusz zobowiązany jest uiszczyć do dnia 15 lutego 2022 r. Tym samym w przypadku przedmiotowej opłaty koncesyjnej, wniosek wpłynął przed upływem terminu do jej wniesienia.

W tym miejscu należy wskazać, że ze względu na brak regulacji szczególnych w przepisach u.f.p., zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Tym samym Organ rozkładając przedmiotową należność na raty zobligowany był do ustalenia opłaty prolongacyjnej dla każdej z dziesięciu rat (art. 57 § 1 o.p. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p.).

2. Jak już wcześniej wskazano, z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. wynika, że organ może udzielić przedmiotowej ulgi polegającej na rozłożeniu na raty całości albo części należności jeżeli spełnione zostały następujące przesłanki: złożony został wniosek przez zobowiązanego oraz udzielenie ulgi jest uzasadnione względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

W wyroku NSA z dnia 30 lipca 2014 r. (sygn. akt II GSK 794/13, LEX nr 1582003) podniesiono, iż: *przesłanki "względny społeczny lub gospodarczy" oraz "uzasadniony interes Skarbu Państwa", to pojęcia nieostre. Przy tego rodzaju niedookreślonych pojęciach nie ma swobodnej wykładni prawa bez obowiązku precyzyjnego jego*

*wyjaśnienia oraz posługiwania się zasadami prawa, a także ocenami pozaprawnymi, ponieważ proces interpretacji pojęć nieostrych jest elementem wykładni (por. wyrok NSA z dnia 25 lutego 1997 r. sygn. akt II SA/Lu 582/96). Proces interpretacji musi być determinowany realiami stanu faktycznego sprawy. Interes publiczny należy rozumieć nie tylko jako potrzebę zapewnienia maksymalnych środków po stronie budżetu Państwa, ale też jako ograniczenie jego ewentualnych wydatków np. na zasiłki dla bezrobotnych, czy pomoc społeczną.*

Zgodnie z wyrokiem WSA w Białymstoku z dnia 15 maja 2019 r. (sygn. akt I SA/Bk 125/2019, LEX nr 2682063): *ważne względy społeczne lub gospodarcze zobowiązanego to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności nie jest on w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości. Trzeba jednak mieć też na uwadze i to, że względy ogólnospołeczne wymagają, żeby zobowiązania były realizowane, a zobowiązany nie był pochopnie z nich zwalniany. W cytowanym wyroku podkreślono, iż nie każde trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi w spłacie zobowiązania, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu zobowiązanego.*

Przesłanka interesu społecznego lub gospodarczego wymaga w pierwszej kolejności ustalenia sytuacji majątkowej wnioskodawcy oraz skutków ekonomicznych, jakie wystąpią dla wnioskodawcy w przypadku realizacji zobowiązania bez zastosowania ulgi. Z treści orzeczeń zapadłych na gruncie ustawy o zobowiązaniach podatkowych wynika, że przesłankę względów społecznych lub gospodarczych interpretowano podobnie do obecnego ujęcia interesu podatnika. Zgodnie z orzecznictwem sądowym w szczególności nie jest uzasadnione ograniczanie rozumienia tych przesłanek do wyłącznie nieprzewidzianych zdarzeń losowych, a za wypadki społecznie uzasadnione należy uznać te, w których zapłata naruszałaby elementarne zasady sprawiedliwości i praworządne relacje między obywatelem a państwem. Za szczególnie uzasadnione względy społeczne uznano sytuacje, w których wyegzekwowanie należności wpłynie znacznie na obniżenie zdolności płatniczych, podważy warunki egzystencji rodziny zobowiązanego lub spowoduje upadek przedsiębiorstwa (por. P. Majka Komentarz do art. 57 ustawy o finansach publicznych WKP, 2019).

Jak wskazał WSA w Lublinie w wyroku z dnia 20 marca 2019 r. (sygn. akt I SA/Lu 878/2018, LEX nr 2642270), użyte w przepisie art. 64 ust. 1 u.f.p., sformułowanie "może" wskazuje, że organ orzekający w przedmiocie udzielenia ulgi korzysta ze swobody uznania administracyjnego. Uznaniowy charakter decyzji w tego rodzaju sprawach wyraża się w tym, iż organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, może zatem w przypadku stwierdzenia przesłanek do udzielenia ulgi uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia. Uznanie administracyjne nie powinno i nie może

oznaczać dowolności. Oznacza to, że wybór kierunku rozstrzygnięcia może być swobodny, ale winien wynikać z wszechstronnego i dogłębnego rozważenia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy.

Wydając decyzję o charakterze uznaniowym organ obowiązany jest do rzetelnej analizy wszystkich okoliczności sprawy w celu stwierdzenia, czy zostały spełnione przesłanki określone w przepisach prawa. Jednocześnie obowiązkiem składającego wniosek o udzielenie ulgi jest przedstawienie, zgodnie z prawidłowo doręczonym wezwaniem, informacji o dochodach i wydatkach, z których wynikają możliwości dokonania spłaty należności. W innym wypadku Wnioskodawca naraża się na konsekwencje związane z odmową udzielenia wnioskowanej ulgi.

3. Wnioskodawca oświadczył, że Diecezja Legnicka nie prowadzi działalności gospodarczej, pozyskując dochody z niegospodarczej działalności statutowej, w związku z tym - zgodnie z art. 17 ust 1 pkt 4a lit. a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2021 r., poz. 1800 z późn. zm.) - dochody te zwolnione są od podatku dochodowego od osób prawnych i w tym zakresie kościelna osoba prawna nie ma obowiązku prowadzenia dokumentacji wymaganej przez przepisy Ordynacji podatkowej.

Podniesiono również, iż zgodnie z art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. (Dz.U. z 2021 r., poz. 217 z późn. zm.) o rachunkowości, kościelne osoby prawne nieprowadzące działalności gospodarczej prowadzą rachunkowość zgodnie z przepisami wewnętrznymi tych osób.

W związku z powyższym Diecezja Legnicka nie prowadzi ksiąg rachunkowych oraz nie sporządza sprawozdań finansowych.

Diecezja prowadzi działalność nadawczą w ramach wyodrębnionego podatkowo podmiotu, Radio Plus - Legnica.

Ze sprawozdania finansowego Radio Plus - Legnica za rok 2020 wynika, że Rozgłośnia zanotowała przychody netto ze sprzedaży w kwocie 1.204 tys. zł, które były o 6% niższe od uzyskanych w roku 2019. W tych latach Rozgłośnia poniosła relatywnie do rozmiarów prowadzonej aktywności gospodarczej niewielkie straty na działalności:

- w 2019 r. strata – 13 tys. zł
- w 2020 r. strata – 21 tys. zł.

Wartość aktywów Rozgłośni na koniec 2020 r. wynosiła 1.656 tys. zł, a w ich strukturze aktywa trwałe stanowiły 41%, natomiast aktywa obrotowe 59%.

Struktura pasywów na koniec 2020 r. kształtowała się następująco:

- kapitał własny: 93%,
- zobowiązania krótkoterminowe: 7%.

Wartość wskaźnika płynności, liczonego relacją aktywów obrotowych do zobowiązań krótkoterminowych, z poziomu 7,3 w 2019 r. wzrosła do poziomu 8,5 w 2020 r. (optymalny poziom wskaźnika powinien zawierać się w przedziale 1,2 – 2). Również wartość wskaźnika szybkiej płynności wzrosła z poziomu 4,4 do poziomu 4,8.

Wskaźnik rotacji należności w omawianych latach przyjmował niski poziom: 2,4 w 2019 r oraz 2,5 w 2020 r. (optymalna wartość wskaźnika powinna przyjmować wartość w przedziale 7-10), wskazujący na zamrożenie należnych środków pieniężnych.

Wskaźnik rotacji należności w dniach wynosił w tym okresie ponad 140 dni.

Wskaźnik rotacji zobowiązań w dniach wynosił 8-9 dni w badanym okresie, co oznacza, że zobowiązania Rozgłośni były regulowane na bieżąco.

Stopa zadłużenia z poziomu 7,7% na koniec 2019 r. uległa obniżeniu do 6,9% na koniec 2020 r.

Kapitał obrotowy netto przyjmował w omawianych latach wartości dodatnie; w 2019 r. 820 tys. zł oraz w 2020 r. 861 tys. zł, nie mniej jednak wskaźniki obrotu należności wskazują, iż nadwyżka aktywów obrotowych jest częściowo zamrożona w wyniku nieściągniętych należności.

Wskaźniki rentowności sprzedaży, aktywów i kapitału własnego, ze względu na poniesioną stratę, przyjmowały w tym okresie ujemne wartości.

4. Mając powyższe na uwadze KRRiT uznała, że za udzieleniem ulgi w postaci rozłożenia na raty opłaty koncesyjnej przemawiały względy społeczne oraz gospodarcze, a także możliwości płatnicze zobowiązanego. W związku z powyższym KRRiT uznała, że spełnione zostały przesłanki z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. W dniu 31 marca 2022 r. KRRiT podjęła uchwałę Nr 61/2022, w której upoważniła Przewodniczącego KRRiT do rozłożenia na 10 rat opłaty koncesyjnej w wysokości 191.108 (słownie: sto dziewięćdziesiąt jeden tysięcy sto osiem) złotych, wynikającej z decyzji Przewodniczącego KRRiT Nr 505/K/2021-R z dnia 9 grudnia 2021 r. w sprawie udzielenia koncesji na kolejny okres, po wygaśnięciu koncesji Nr 497/2012-R, udzielonej na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „Radio PLUS Legnica”.

Wobec tego należało postanowić jak na wstępie.

Zgodnie z art. 127 § 3 w związku z art. 129 § 1 i § 2 k.p.a., Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w terminie czternastu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Na podstawie art. 52 § 3 w związku z art. 3 § 2 pkt 1, art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, dalej jako: p.p.s.a.), Strona może bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za

pośrednictwem Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, a także zgodnie z art. 252 § 2 oraz art. 254 p.p.s.a., Strona może złożyć wniosek o przyznanie prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych i/lub ustanowienie w sprawie adwokata albo radcy prawnego. Wniosek ten jest wolny od opłat. Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na urzędowym formularzu. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym.

W myśl art. 127a w związku z art. 127 § 3 k.p.a., w trakcie terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się na piśmie Przewodniczącemu KRRiT. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do sądu.

Witold Kołodziejcki

Dokument podpisany elektronicznie

Otrzymują:

1. **Diecezja Legnicka** z siedzibą w Legnicy, ul. Jana Pawła II Nr 1, 59-220 Legnica;
2. a/a.